

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
completarea Legii nr.176/2018 privind internshipul**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr.176/2018 privind internshipul**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.56 din 27.02.2019 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D154/27.02.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect completarea Legii nr.176/2018 privind internshipul cu definiția expresiei „*instituție-organizatoare*” și cu nou un capitol, Capitolul V¹, intitulat „Organizarea Programului Oficial de Internship al Guvernului României”.

2. În ceea ce privește necesitatea și urgența reglementării, acestea sunt justificate în preambulul proiectului prin faptul că neadoptarea actului propus ar conduce la „imposibilitatea pregătirii tinerilor pentru integrarea pe piața muncii în domeniile de activitate ale ministerelor și instituțiilor publice centrale, și, implicit, la nerealizarea Programului de Guvernare 2017-2020”.

În raport cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, ale art.43 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, preambulul ordonanței de urgență

trebuie să cuprindă și prezentarea elementelor de fapt și de drept în susținerea situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impun recurgerea la această cale de reglementare.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, *„pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.”* (Decizia nr.1008/2009).

De asemenea, menționarea doar a necesității emiterii unei ordonanțe de urgență este insuficientă, Curtea Constituțională statuând că *„oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, chiar dacă ele exprimă situații de fapt obiective, nu reprezintă o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată și care să justifice, astfel, adoptarea unei ordonanțe de urgență.”* (Decizia nr.859/2015).

Semnalăm că, în actuala formă, **motivarea existenței situației extraordinare și a urgenței reglementării nu respectă prevederile constituționale incidente**, fapt relevat, de altfel, și în avizul de oportunitate emis de către Ministerul pentru Relația cu Parlamentul și menționat în avizul Ministerului Justiției.

Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței și a situației extraordinare reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

Totodată, în ceea ce privește **consecințele negative** care vor apărea în urma neadoptării prezentului proiect, întrucât acestea sunt insuficient evidențiate, pentru respectarea prevederilor art.31 alin.(1) lit.a) din Legea nr.24/2000, este necesară detalierea și prezentarea clară a acestora în Nota de Fundamentare.

3. La preambul, este necesară revederea textului de la **alineatul al treilea** care menționează că Programul Oficial de Internship al Guvernului României „urmează a fi demarat în **luna februarie**”, deoarece, raportat la data actuală, momentul intrării în vigoare a acestuia nu mai poate fi în luna februarie.

4. La articolul unic, la **pct.1** referitor la completarea **art.2** din actul de bază, semnalăm că în actuala redactare definiția propusă pentru expresia „*instituție-organizatoare*” este incompletă, fiind necesar a se preciza, pe lângă entitatea pe care o desemnează - Secretariatul General

al Guvernului - și în ce constă **organizarea** Programului Oficial de Internship al Guvernului României.

Semnalăm că și în textul preconizat pentru art.23¹ se prevede că „Programul ...este organizat”, fără a se stabili ce activități sau acțiuni pot fi cuprinse în sfera *organizării* programului.

De asemenea, la **art.2 lit.c¹**), pentru a nu se confunda competențele fiecărei entități definite, este necesar a se preciza și care va fi legătura dintre „*instituția-organizatoare*” și „*organizația-gazdă*”, definită la art.2 lit.c) ca „persoana juridică la care internul desfășoară o activitate specifică, în baza unui contract de internship”, deoarece expresia „*organizație-gazdă*” este folosită și în cuprinsul capitolului nou introdus.

5. Pentru asigurarea succesiunii logice a prevederilor actului normativ, recomandăm ca inserarea noului capitol să se facă după Capitolul II - *Organizarea programului de internship*, și nu după Capitolul V - *Contractul de internship*.

Totodată, pentru uniformitate în redactarea actelor normative cu obiect similar de reglementare, propunem ca partea dispozitivă a **pct.2** al articolului unic să aibă următoarea formulare:

„2. După articolul ..., se introduce un nou capitol, Capitolul ...¹, cuprinzând art...¹ – art...³, cu următorul cuprins:”.

6. La textul preconizat pentru **art.23² alin.(1)**, pentru asigurarea concordanței cu prevederile art.4 alin.(1) din actul de bază, dar și cu textul propus pentru alin.(2) al art.23², este necesară corectarea erorii de tastare, sintagma „nu poate fi mai mare de 50% din numărul total al salariaților”, urmând a fi înlocuită cu sintagma „nu poate fi mai mare de **5%** din numărul total al salariaților”.

Precizăm că potrivit alin.(1) și (2) ale art.4 din Legea nr.176/2018, „*În funcție de numărul de salariați, organizația-gazdă poate încheia în mod simultan contracte de internship pentru **un număr de interni care nu poate fi mai mare de 5%** din numărul total al salariaților*”, iar „*Prin excepție de la prevederile alin.(1), organizația-gazdă care are încadrați cel mult 20 salariați poate încheia simultan cel mult două contracte de internship*”.

Dacă nu s-a strecurat o eroare de tastare în textul preconizat pentru art.23² alin.(1), semnalăm că stabilirea pentru o anumită organizație-gazdă a dreptului de a încheia în mod simultan contracte de internship pentru un

număr de interni mai mare de 5% din numărul total al salariaților (sau dacă are încadrați cel mult 20 salariați, a mai mult de două contracte de internship), fără modificarea similară a art.4 alin.(1) și (2) din Legea nr.176/2018, aduce atingere prevederilor art.16 alin.(1) din Constituție referitoare la egalitatea în fața legii.

La textul preconizat pentru **alin.(3)**, pentru evitarea echivocului în interpretare, este necesară a se preciza dacă eliberarea certificatului se va face în termenul prevăzut la art.12 alin.(1) din actul de bază.

7. La textul preconizat pentru **art.23³**, dat fiind că la articolele la care se face trimitere nu este prevăzută instituția-organizatoare, ci, de fapt, se urmărește ca **obligățiile prevăzute în acele norme pentru organizația-gazdă** să fie îndeplinite de Secretariatul General al Guvernului, propunem următoarea reformulare a textului:

„Art.... Obligațiile prevăzute la art. ... pentru organizația-gazdă vor fi îndeplinite de Secretariatul General al Guvernului”.

Totodată, este necesar a se analiza dacă nu există și alte norme referitoare la drepturi și obligații ale organizației-gazdă care vor fi exercitate, respectiv îndeplinite de Secretariatul General al Guvernului, precum, spre exemplu, obligația prevăzută de la art.12 și 16 lit.f) referitoare la eliberarea certificatului de internship - la care se face implicit trimitere în cuprinsul art.23² alin.(3) - sau cea de la art.16 lit.b) vizând plata indemnizației de internship.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILESCU

București
Nr.128/4.03.2019

L. nr. 176/2018

M. Of. nr. 626/19 iul. 2018

- *Lege privind internshipul*

1 promulgată prin D. nr. 543/2018 M. Of. nr. 626/19 iul. 2018
Decret pentru promulgarea Legii privind internshipul

128